

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/347/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215218626
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4215218626.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: E. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. C., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20. júna 2017 č.k. 7C/541/2015-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy číslo XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 30. 06. 2014 medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že dňa 30. 06. 2014 bola medzi stranami sporu uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX na osobitnej listine, nie ako súčasť hlavného záväzku.

1.2. Po právnej stránke odôvodnil napadnutý rozsudok ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. a/ zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 137, § 154, § 182 a § 215 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“).

1.3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola so žalobcom ako spotrebiteľom vopred individuálne dojednaná, žalobca musel akceptovať uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy ako súčasť zmluvy o úvere, inak by mu úver nebol poskytnutý. Už len samotné dojednanie, ktoré bolo spotrebiteľovi vnútené mimo jeho vôľu a mimo jeho vedomosť, ktoré zásadným spôsobom znevýhodňuje jeho postavenie, možno považovať za dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to výrazne v neprospech spotrebiteľa. Dohodou o zrážkach zo mzdy si veriteľ zabezpečil účinný právny nástroj na vymożenie nároku voči dlžníkovi, a to závislého výlučne len na jeho iniciatíve a jeho jednostranných tvrdeniach. Na základe uvedených je zrejmé, že je na vôli veriteľa, kedy a či vôbec predloží zamestnávateľovi dlžníka dohodu o zrážkach zo mzdy, navyše bude tvrdiť, že je potrebné zrážky vykonávať, a najmä na vymożenie dlžnej sumy, ktorú sám určí, pričom zrážky zo mzdy dlžníka musí zamestnávateľ vykonávať odo dňa predloženia dohody o zrážkach zo mzdy na základe nejudikovaného titulu. Dlžník nemá pritom možnosť vykonávaniu zrážok zabrániť inak, ako iniciovaním súdneho konania. Až v konaní vo veci samej sa môže spotrebiteľ brániť právnym účinkom

dohody a vykonávaníu zrážok z jeho mzdy, a to tvrdením a preukazovaním, či takto uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy obstojí z hľadísk zákonných kritérií podľa ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka (predovšetkým danosť vôle a vedomosti dlžníka uzatvoriť takýto dvojstranný právny úkon, existencia jeho súhlasu a vôle s vykonávaním zrážok), podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka o platnosti právneho úkonu, alebo či takúto klauzulu je nutné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve; taktiež, že takáto dohoda je právnym prostriedkom veriteľa na vykonávanie núteného plnenia od dlžníka, na ktorý ale nemá veriteľ zákonný nárok. Dohodu o zrážkach zo mzdy súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprimeranú požiadavku žalovaného disponovať s jeho majetkom, ktorá nespĺňa zákonom požadované kritériá pre platnosť právneho úkonu podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to jednak individuálne nezameniteľne identifikovať pohľadávku žalovanej strany a určenie rozsahu zrážok zo mzdy takým spôsobom, aby z citovanej dohody nemohlo dôjsť k svojvoľnému, resp. nejednoznačnému spôsobu realizácie zrážok zo strany zamestnávateľa žalobcu. Z tejto dohody nie je zrejmé, pre akú sumu (istiny a príslušenstva), je možné takéto zrážky vykonávať a tieto skutočnosti spôsobujú značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa.

1.4. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je uzatvorená na osobitnej listine, a nie ako súčasť hlavného zmluvného vzťahu - zmluvy o úvere, uzatvorenej toho istého dňa, s totožným číslom, medzi žalobcom a žalovaným, prípadne ako súčasť všeobecných obchodných podmienok poskytovateľa úveru. Avšak len s ohľadom na túto skutočnosť nemožno mať automaticky za to, že bola naplnená zákonná podmienka individuálneho zmluvného dojednaní medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Z obsahu predmetnej dohody je zrejmé, že išlo o vopred dodávateľom pripravený formulár, do ktorého sa vpisovali konkretizované údaje o dlžníkovi v nadväznosti na poskytnutý revolvingový úver.

1.5. Ďalším dôvodom neplatnosti podľa súdu prvej inštancie bola skutočnosť, že z predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva nemožnosť a absencia oprávnenia túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať zo strany žalobcu, teda dlžníka, resp. od nej odstúpiť, či iným spôsobom jednostranne ukončiť.

1.6. Podmienky predmetnej dohody, uvedené v čl. IV., V., a VI., súd prvej inštancie jednoznačne považoval za absolútne neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sú neurčité, a preto neplatné, nakoľko podľa čl. IV. sa touto dohodou mali riešiť jednak v budúcnosti uzatvorené dodatky, bez jednoznačného vymedzenia, či v predmetnom právnom úkone došlo k tzv. zosplateniu, odstúpeniu od zmluvy, na základe ktorých skutočností by bolo možné verifikovať uplatnenú sumu, ktorá sa má na základe tejto dohody zrážať. Ide tu aj o určitú svojvoľu žalovaného, nakoľko na základe tejto zmluvy sa majú vykonať zrážky zo mzdy žalobcovi aj na základe budúcich dodatkov, ktorými sa táto suma môže upraviť, vrátane uplatnenia ďalších jednoznačne nevymedzených súm z titulu zmluvných pokút, nákladov, ktoré spoločnosti majú vzniknúť v súvislosti s vymáhaním pohľadávok, a ďalšími prípadnými pohľadávkami. Napokon, z obsahu žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy v spojení s dohodou mal zamestnávateľ vykonávať zrážky až do doručenia písomného podania žalovanej o tom, že všetko sa splatilo, t. j. nevychádza sa z úhrady konkrétnej sumy, ale zamestnávateľ realizuje zrážky až do očakávania podania o skončení zrážok, čo je zvlášť zaujímavé v prípade žalobcu, ktorý má viacej úverov od žalovaného, čím môže dôjsť k nejednoznačnosti v otázke poskytnutého plnenia na základe tejto dohody o zrážkach, že plnenie sa poskytlo z titulu ktorého úveru a pre ktorú konkrétnu splátku.

1.7. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku poukázal tiež na nesúlady predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy so zákonnou úpravou ustanovenia § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia sa mal možnosť ju odmietnuť. Napriek tomu, že ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa, nebolo platné a účinné v čase podpisu zmluvy, jednoznačne poukazuje na vôľu zákonodarcu poskytnúť ochranu spotrebiteľovi voči súdom nekontrolovanému vykonávaníu zrážok zo mzdy a iných príjmov. Súd prvej inštancie v súvislosti s aplikáciou predmetného zákonného ustanovenia (v znení účinnom od 1. mája 2014), poukázal na závery obsiahnuté v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21. apríla 2015 (zhodne však aj v rozhodnutiach NS SR sp. zn. 8MCdo 13/2014, sp. zn. 3MCdo 9/2014 a sp. zn. 3MCdo 12/2014), ktorý vyslovil, že súd je povinný vziať na zreteľ ustanovenie § 5b (analogicky teda aj 5a), zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a tieto zákonné ustanovenia sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom rozhodnutí vyslovil, že aj keď toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2014, právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia

týkajúce sa tejto novely, a preto ich účinnosť sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred dňom účinnosti tohto zákonného ustanovenia.

1.8. Na základe týchto skutočností je podľa súdu prvej inštancie nepochybné a zrejmé, že citovaná Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 30. 06. 2014 medzi stranami sporu je neplatná, a to podľa ustanovenia § 137 písm. d/ CSP a § 52 ods. 1, ods. 2 a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa ustanovenia § 5a ods. 1 zákona číslo 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

1.9. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 251 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný v zákonnej lehote, domáhajúc sa jeho zmeny a zamietnutia žaloby, resp. jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP, správne malo byť písm. h/ tohto ustanovenia).

2.1. Namietal, že súd prvej inštancie sa otázkou naliehavého záujmu na požadovanom určení podľa § 137 CSP vôbec nezaoberal, nemal preukázané a ani nezdôvodnil, v čom spočíva naliehavý právny záujem na navrhovanom určení, rozhodnutie je vydané predčasne, pretože bez osvedčenia uvedenej procesnej podmienky, súd nemôže v konaní ani pokračovať, a teda ani rozhodnúť.

2.2. Ďalej vytyká súdu prvej inštancie, že síce konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy má predstavovať dojednanie, ktoré bolo spotrebiteľovi vnútené mimo jeho vôľu a mimo jeho vedomosť, avšak tento záver odporuje uzavretej dohode o zrážkach zo mzdy, z ktorej vyplýva, že uzavretie tejto dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bod I.), že dlžník mal možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše (bod II.), a obsahuje poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy (bod III). Tieto skutočnosti súd prvej inštancie vôbec nehodnotil a jeho záver je v rozpore so zákonom a nemá oporu v dokazovaní a výsledkoch konania.

2.3. Nestotožnil sa ani s tvrdením súdu prvej inštancie, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy je v rozpore so spotrebiteľským právom, nakoľko táto dohoda bola uzavretá v súlade s ustanovením § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Uzavretá dohoda spĺňa všetky podmienky, ktoré zákon o ochrane spotrebiteľa určil, teda dohoda bola uzavretá na samostatnom liste, žalobca ju uzavrel nemusel a obsahuje aj poučenie o dôsledkoch jej uzavretia. Súd prvej inštancie sa však obsahom dohody nezaoberal komplexne. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. 6Co/142/2016.

2.4. Nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie o neurčitosti ustanovenia čl. IV. dohody, nakoľko opomenul fakt, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom, teda prostriedkom akcesorickej povahy a povaha a rozsah nárokov vyplýva z hlavného zabezpečovaného vzťahu, čiže rozsah nárokov sa primárne riadi zabezpečeným právnym vzťahom. Súd prvej inštancie nezdôvodnil, ako dospel k záveru o neurčitosti. Zároveň nezohľadnil, či súdom vybraná časť z článku IV. dohody o zrážkach o zo mzdy nie je oddeliteľnou časťou právneho úkonu, čo by malo za následok, že nemôže ísť o dôvod neplatnosti celej dohody o zrážkach zo mzdy.

2.5. Podľa názoru odvolateľa, súd prvej inštancie nesprávne interpretoval aj článok VI. Dohody, ktorý sa vykladá v nadväznosti na žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy. Text uvedený v tomto článku má informačnú a nie zaväzujúcu povahu. Vyplýva to už z toho, že je adresovaný platiteľovi mzdy, ktorý nie je stranou dohody a preto, ak by ten na základe žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy dospel k tomu, že celá suma na zrazenie zo mzdy už bola uhradená, potom logicky prestane vykonávať zrážky zo mzdy. Uvedené ustanovenie nezaväzuje platiteľa mzdy, naopak je informatívne a slúži k uľahčeniu pozície platiteľa mzdy. Súd však k tomuto ustanoveniu neurobil žiadny výklad, automaticky ho vzal ako dôvod pre koncept nadväzujúci na rozhodnutie vo veci samej.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril písomným podaním žalobca. Uviedol, že s tvrdeniami uvedenými v odvolaní nesúhlasí. Súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalovaný v podanom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu iba poukázal na svoje doterajšie vyjadrenia, nesúhlasí s tvrdením žalobcu o vecnej správnosti rozsudku, tento považuje za nezákonný

a nesprávny, v dôsledku čoho je daný zákonný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť, resp. vrátiť vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

5. Žalobca podal písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, v ktorom uvádza, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku sa otázkou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zaoberal, a to v bode od. 9. až 12. odôvodnenia rozsudku. Napokon sám žalovaný konštatuje, že ide o žalobu podľa § 137 písm. d/ CSP. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobu ako žalobu podanú podľa § 137 písm. d/ CSP, pri ktorej podmienka naliehavého právneho záujmu nemusí byť splnená.

5.1. Nestotožnil sa s argumentmi žalovaného, že žalobca nepreukázal, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy mu bolo vnútené. Tieto skutočnosti boli preukázané z výpovede žalobcu, ktorú žalovaný nespochybnil, resp. relevantným spôsobom nevyvrátil.

5.2. Taktiež tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie sa nezaoberal obsahom dohody, žalobca poukazuje na ods. 27. až 31. odôvodnenia rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne uvádza dôvody neplatnosti podmienok dohody. Argumentáciu žalovaného preto považuje za nesprávnu. Je toho názoru, že súd prvej inštancie rozhodol na základe riadne zisteného skutkového stavu, ku ktorému dospel na základe riadneho vyhodnotenia skutkových poznatkov, ktoré boli v konaní stranami sporu prezentované. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01. 07. 2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že dňa 30. 06. 2014 uzatvoril žalovaný ako veriteľ, so žalobcom, ako dlžníkom, zmluvu o úvere, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalobcovi, ako fyzickej osobe, revolvingový úver vo výške 1500 eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v 36 mesačných splátkach po 53,25 eura. Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť, bola 1917 eur. Ročná úroková sadzba úveru predstavovala výšku 18,03%, ročná priemerná miera nákladov (ďalej len „RPMN“), bola vo výške 20,91 % a priemerná RPMN výšku 49,57 %.

10.1. V rovnaký deň, 30. 06. 2014, uzavreli strany sporu dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX na zabezpečenie pohľadávky veriteľa, ktorá mu vznikne zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1500 eur. Článok I. a II. dohody obsahuje ustanovenie, v ktorom mal dlžník prehlásiť, že uzavretie dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju neodpíše. Článok III. Obsahuje poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, z ktorého vyplýva, že súhlas s predložením tejto dohody zamestnávateľovi a s vykonávaním zrážok zo mzdy dlžník vyjadruje podpisom, ďalší súhlas sa nevyžaduje. Uzavretím dohody vzniká dlžníkovi povinnosť rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy v dohodnutej výške a to až do úplného splatenia pohľadávok spoločnosti, prípadne aj iných nárokov, ktoré voči nemu vzniknú. Zrážky zo mzdy sa vykonávajú bez toho, aby bolo na ich vykonávanie potrebné súdne rozhodnutie alebo

rozhodnutie osvedčujúce pohľadávky. V čl. IV. dohody sa uvádza, že spoločnosť bude mať voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne poskytnutím revolvingového úveru a základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1 500 eur. Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov, príslušenstvom úveru, zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré vzniknú v súvislosti s vymáhaním pohľadávky a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti, ktoré spoločnosti vzniknú v súvislosti so zmluvou alebo jej dodatkami. V čl. V. sa strany dohodli, že zamestnávateľ dlžníka je povinný vykonávať zrážky zo mzdy dlžníka mesačne vždy v riadnom výplatnom termíne vo výške 89,65 eura a to až do doby, kým spoločnosť zamestnávateľovi písomne neohlási, že všetky jej pohľadávky vzniknuté zo zmluvy a jej prípadnými dodatkami, sú splatené (čl. VI.).

10.2. Žalovaný listom zo dňa 11. 09. 2014, keď bol žalobca v omeškaní so splatením sumy 89,65 eura, požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy podľa predmetnej dohody.

11. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

12. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovaným, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, podľa § 379 CSP, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne, tak po právnej, ako aj skutkovej stránke, odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

9. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú z dvoch dôvodov. V prvom rade pre jej neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tiež preto, že ju posúdil ako formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, keďže žalobca pri jej podpise nemal na výber, jej uzatvorenie si osobitne nevyjednal a nemohol ovplyvniť jej obsah, čo má za následok jej neplatnosť aj podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Hoci zo skutkových okolností vyplýva, že obidva popísané dôvody mali za následok neplatnosť celej predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, odvolací súd sa prikláňa k tomu, že dohoda je neplatná z dôvodu jej nedostatočnej určitosti v časti zabezpečenej pohľadávky. V samotnej dohode predovšetkým absentuje výška dlžnej sumy, uvedenie iba číslo zmluvy o úvere, výšky úveru (1 500 eur), ktorá výška v konečnom dôsledku ani žalobcovi ku dňu uzavretia dohody vyplatená nebola a uvedenie výšky mesačnej splátky (89,65 eura), bez celkovej dlžnej sumy a dátumu ukončenia zrážok zo mzdy, je absolútne nepostačujúce a pre určenie platnosti tejto dohody, nedostatočné. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá mala byť uzavretá medzi stranami sporu, je nesporne právnym úkonom, ktorý musí spĺňať základné atribúty právneho úkonu uvedené v ustanovení § 37 Občianskeho zákonníka. Pre absenciu podstatných skutočností (výška dlžnej sumy, dátum, dokedy sa zrážky zo mzdy budú realizovať), predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy nebolo možné určiť za určitú a zrozumiteľnú, ktorá skutočnosť má za následok vyhlásenie posudzovanej dohody o zrážkach zo mzdy, za neplatnú. Navyše, predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola aj následne zákonom v spotrebiteľských zmluvách, vyhlásená za neprijateľnú ustanovením § 5a ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Je nesporné, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá dňa 30. 06. 2014, pričom predmetné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 01. mája 2014. K tomuto ustanoveniu neboli prijaté žiadne

prechodné ustanovenia, z ktorého záveru vyplýva, že ustanovenie nadobudlo účinnosť k tomuto dátumu a súd je povinný ho pri rozhodovaní aplikovať aj na dovtedy uzavreté právne úkony. Neurčitosť obsahu dohody, okrem neuvedenia celkovej výšky dlžnej sumy, nespočívala v splátkach vo výške 89,65 eura mesačne, ale v tom, že nebola časovo obmedzená a vzťahovala sa na akékoľvek aj budúce pohľadávky žalovaného až do momentu, keď žalovaný uzná za vhodné oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne, že jeho pohľadávky sú splatené. Vo všeobecnosti totiž platí, že ak sú splnené predpoklady pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu, súd má povinnosť prihliadať na ňu z úradnej povinnosti, a neprijateľnými podmienkami sa už nemusí zaoberať.

13.1. V plnom rozsahu sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že predmetná dohoda je formulárovou zmluvou, ktorá bola veriteľom vopred pripravená. Napriek tomu, že dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, ustanovenie čl. I. a II. dohody hovorí o dobrovoľnom uzavretí tejto dohody, taktiež o tom, že predmetná dohoda nie je podmienkou poskytnutia úveru a dlžník má právo dohodu odmietnuť, je odvolací súd toho názoru, že predmetné dojednania nespĺňajú podmienku individuálnosti dojednania, veriteľ (žalovaný) žiadnym spôsobom nepreukázal, že tieto podmienky boli so žalobcom ako dlžníkom riadne prejednané a osobitne dohodnuté, preto nezakladajú splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa. Navyše je už na prvý pohľad zrejmé, že predmetná dohoda bola vopred veriteľom pripravená, nakoľko do nej boli vpisované údaje o čísle zmluvy, výške poskytnutého úveru a výške splátky, ide teda o typicky formulárovú zmluvu, podmienky ktorej sú veriteľom vopred pripravené. Odvolací súd sa priklonil k tvrdeniu žalobcu, že predmetné podmienky s ním osobitne prejednané neboli, dohoda mu bola daná na podpis popri zmluve a ďalších listinách a keďže žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by so žalobcom bol podmienky dohodu osobitne dohodol, je potrebné súhlasiť so súdom prvej inštancie, že ide o formulárovú zmluvu, podmienky ktorej neboli osobitne dojednané a z tohto dôvodu a z ďalších uvedených dôvodov, je neplatná. Záveru odvolacieho súdu, že v predmetnej dohode neboli individuálne dohodnuté, nasvedčuje i ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v ktorom je zakotvená vyvrátiteľná právna domnienka, že každá zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom sa nepovažuje - pokiaľ nie je poskytnutý dôkaz o opaku - za dojednanú individuálne, ale sa považuje za zmluvu štandardnú (adhéznú). Túto domnienku nie je povinný vyvracať spotrebiteľ, ale dodávateľ, ktorý v danom prípade domnienku nevyvrátil. Aj tento záver odvolacieho súdu nasvedčuje vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

14. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP pri posudzovaní danej veci zaoberal námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní.

14.1. K námietke žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, o jeho existencii, nakoľko iba týmto spôsobom sa mohlo odstrániť neisté právne postavenie žalobkyne, spočívajúce predovšetkým v tom, že žalobkyňa na základe predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy nevedela (keďže táto celková dlžná suma v nej absentovala), akú dlžnú sumu má žalovanému uhradiť. Predmetná dohoda obsahuje iba výšku mesačnej splátky (89,65 eura), ktorú má zamestnávateľ žalobkyne zrazit' z jej mzdy, neuvádzala však dokedy má toto splácanie trvať, iba neurčito obsahovala dojednanie, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka do doby, než veriteľ zamestnávateľovi písomne ohlási, že všetky jej pohľadávky vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov, sú splnené. Takéto znenie dohody o zrážkach zo mzdy k istote právneho postavenia žalobkyne nenasvedčuje. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie neposúdil žalobu žalobcu podľa § 137 CSP. Súd prvej inštancie sa naliehavým právnym záujmom na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zaoberal v odôvodnení rozsudku, v bode 24. Z uvedeného dôvodu preto námietku žalovaného vyhodnotil ako neopodstatnenú a účelovú.

14.2. Námietku voči záveru súdu prvej inštancie o neurčitosti právneho úkonu bez vykonania jeho výkladu podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia uviedol, že neurčitosť spočívala v tom, že z dohody nevyplýva, aká bude výška konečnej pohľadávky, ktorá mala byť zrážkami zo mzdy uspokojovaná. Súd prvej inštancie v tejto časti poukázal na bod IV. dohody, ktorého formulácia nedáva podklad pre jednoznačné zistenie, akú pohľadávku žalobca predmetnou dohodou zabezpečuje, či pohľadávku z úveru, alebo z revolvingu, alebo dokonca z revolvingov, ktoré zatiaľ žalobkyne vôbec neposkytol. Na základe zistenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je dostatočne určitá v časti zabezpečenej pohľadávky, nie je možné prijať iný záver, ako záver o neplatnosti celej dohody, keďže určenie pohľadávky, ktorá má byť zrazená je obsahovou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Za ustálenie zabezpečovanej pohľadávky však v žiadnom prípade nemožno považovať pohľadávky, ktoré možno vzniknú v budúcnosti tak, ako je to uvedené v čl. IV. predmetnej

dohody. Odvolací súd nepopiera, že predmetná dohoda bola na samostatnom liste a bola označená ako dohoda o zrážkach zo mzdy, avšak text dohody, vrátane poučenia, je napísaný veľmi malým a zle čitateľným písmom s úzkym riadkovaním, čo rovnako neumožňuje prijať záver o jeho dostatočnej zrozumiteľnosti.

14.3. K námietke žalovaného o arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd iba dodáva, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje všetky podstatné náležitosti a úvahy súdy smerujúce k jeho rozhodnutiu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 220 CSP. Iba skutočnosť, že žalovaný sa s rozsudkom súdu prvej inštancie nestotožnil a tento nebol vydaný v jeho prospech, nemôže nasvedčovať tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný a arbitrárny. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom svoje úvahy odôvodnil a jasne a zrozumiteľne uviedol, že prečo dohodu o zrážkach zo mzdy vyhlásil za absolútne neplatný právny úkony a uložil žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie.

14.4. K námietke žalovaného, že sporná dohoda o zrážkach zo mzdy v plnom rozsahu spĺňa všetky náležitosti ustanovenia § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa, je určitá a zrozumiteľná, odvolací súd zaujal stanovisko a toto uviedol vo vyššie uvedených dôvodoch tohto rozsudku. Aj tieto námietky vyhodnotil ako účelové a neopodstatnené.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).